

270 csoport jön még a Chagall-kiállításra

Tizenhatezer látogató várható

Félidejénél tart a Chagall-kiállítás a szegedi várbán, ahol eddig több mint nyolcezeren voltak kíváncsiak a múlt század egyik legnagyobb hatású képzőművésznének alkotásaira.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Száztíz csoport, összesen 8436 látogató fordult meg eddig a szegedi várbán a Chagall-kiállításán. A múzeum várakozásai teljesülnek látszanak, hiszen az október 30-i zárásig további 270 csoport jelentkezését regisztrálták – mondta el Vörös Gabriella múzeumigazgató a tárlat félidejéhez érkezve. A számítások szerint másfél hónap alatt több mint 16 ezren nézik majd meg a kiállítást, ami annak fényében, hogy 2003-ban egész évben 14 ezer látogatója volt a várnak, kiugró érdeklődésnek mondható. A látogatók többsége elragadtatással beszél Chagall munkáiról, nem meglepő, hogy az Odüsszeia litográfiasorozatnál is nagyobb siker az a három olajkép, amit ráadásul küldött Szegedre a művész unokája.

Hamar Edina, a restaurátor-csoport munkatársa elmondta: francia partnerük szigorú előírásait pontosan teljesíteniük kell, ezért naponta többször is méri a várbán a páratartalmat és a hőmérsékletet. Egyszerre csak 40 látogatót tudnak fogadni, hogy a meghatározott paramétereket tarthassák. Pásztai Ágnes tanácsnok bejelentette: a szegedi Centrum-frakció 356 belépőjegyet vásárolt eddig, főként nyugdíjasok számára.

Japán és angol csoportok után ma egy Fulbright-ösztöndíjas kutatókból álló amerikai küldöttség jön el Budapestről megtekinteni a tárlatot. Október 17-én nyolcszáz orosházi diák érkezik egy különvonattal Chagall-nézőbe – számukra a hétfői szünnapon is kinyitják a várat, amely egyébként szombatonként és vasárnaponként tovább, egészen este 7 óráig várja a látogatókat. A Centrum-frakció a Rádió88-ban Ki tud többet Chagallról? játékot hirdetett: október 25-éig napi két jegyet ajánlanak fel a nyerteseknek.

Magyarok cselekedetei

Körlevélben értesítette szerdán egy bizonyos Ákos az amerikai Hagyaték Örök Egyesület valódi és vélt szimpatizánsait – így engem is –, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök aznap részt vesz a „Magyar Kulturális Központ megnyitőünnepségén”. A levél szerint: „a new yorki Hagyaték Örök Egyesület demonstrációt szervez erre az estére. Ennek keretében többek között és elsősorban a miniszterelnök kettősállampolgársági szavazás alkalmával a nemzet NEM szavazatra való buzdítása miatt érzett felháborodásuknak kívánnak hangot adni.”

Kedves Ákos! Én nem tudok ilyen gyorsan New Yorkba menni, te pedig valószínűleg nem olvasod az újságot. Ha mégis, arra szeretném felhívni a figyelmedet, hogy bár a miniszterelnöknek sok mindent ki kell bírnia, azt is, ha tüntetnek ellene, ugyanez a magyar nyelvre nem érvényes. Azzal nem szabad így, ilyen agresszíven bánni. Már csak azért sem, mert fontos része annak a hagyatékunk, amit ti – állítólag – őriztek.

BAKOS ANDRÁS

Kórustalálkozó

A szegedi Vox Nova Kórus ma 19 órai kezdettel kórustalálkozót rendez a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Főiskolai Karának Fricsey Termében (Tisza Lajos krt. 79–81.). A koncerten fellép a szegedi Tömörkény István gimnázium leánykara (vezényel: Do-

hány Gabriella), a szentesi Bárdos Lajos Vegyeskar (vezényel: Nagy János), a szabadkai Pro Musica Kórus (vezényel: Paskó Csaba), a temesvári Carmina Dacica Női Kar (vezényel: Tóth Flóra) és a házigazda, a szegedi Vox Nova Kórus (vezényel: Balogh Irén).

Ezio Bernardelli harminc éve az egyetem olasz lektora

Örök csecsemő maradhat

Az olasz kultúra szegedi intézménye, zseniális kapcsolattartó, felkészült oktató, remekül focizik és kitűnő a spagettije – jellemzték kollégái és barátai Ezio Bernardellit, a harminc éve Szegeden élő olasz lektort.

Irtózatossá teherbírással, segítőkész és humanitással – az első szavak, amik Vigh Évának, az olasz tanszék docensének egykori tanáráról, mostani kollégájáról eszébe jutottak. Ezio Bernardelli, akit mindenki röviden csak a keresztnévén emleget az egyetem berkeiben, most kezdte meg harmincadik tanévét Szegeden. Olyannyira segítőkész, hogy a kimondatlan kívánságokat is kitalálja, és rögtön felajánlja, hogy segít megvalósítani. Magyartudása zavarba ejtő, rejtvényt fejt magyarul, és szövegeket használ. A múltkor megkérdezte például: mi az a masamód?

Focibajnok és spagettikirály

– Érthetetlen, hogyan került ide, és főként miért maradt. Az egyetlen magyarázat: jobban szereti Szegedet vagy a szegedi hölgyeket, mint Olaszország összes szépségét és kulturális kincsét – tűnődött el Bernáth Árpád, a „tanszékszomszéd”. A bölcsészkar német tanszékének vezetője hozzátette, soha sem adódtak nyelvi problémáik, Ezio gyorsan és kiválóan megtanult magyarul; másik közös „nyelvük” a foci lett. – Az Ady téri sportpályán együtt rúgtuk a bőrt, hol együtt egy csapatban, hol egymás ellen. Sajnos, Ezio „magas termetű” ellenére átpártolt a teniszhez. Bájos olasz-szággal töri a magyart, és a szegediek készségesen karjukra veszik az ilyen kedves külföldit, mint egy csecsemőt, és pátyolgatják. Ezio így marad örök csecsemő itt nálunk.

– Ötödéves hallgató koromban, 1975-ben érkezett Szegedre. Garbót hordott, és nagyon meglepett, amikor az egész évfolyamunkat meghívta magához a Herman-kollégiumba párolt borsóvacsorára, hogy megismerkedjünk – emlékezett Pál József, az olasz tanszék vezetője. Azóta is ápolja ezt a remek hagyományt, minden decemberben megvendégeli az olasz tanárokat; zseniális spagettit főz. Szemérmesen titkolja kiváló kapcsolattartó képességét, pedig annyi ösztöndíjas hónapot senki nem töltött külföldön, mint az olasz szakosok, akiknek olasz nyelvet és kultúrát, irodalmat, filmet és színháztörténetet tanít. Kisebb megszakítással tizenöt éve vagyok a főnöke, de még egyetlen rossz szót sem hallottam róla.

Térképzszeni és kultúrintézmény

Barátja, Kövér Lajos, a történelmi és mediterrán tanulmányok tanszékének docense Ezio Bernardelli félelmetes térképismeretéről és tájékozódó képességéről beszélt. Így is ismerkedtek meg: – Magam előtt látom, ahogy térképét böngészve járja Szegedet. Tehetséges: bármikor bárhol járt, oda visszatál. Húsz éve, olaszországi utazásom előtt a segítségét kértem, mire ügyeljek az ottani közlekedésnél. A válasza: arra, hogy nincs KRESZ!

– Eziót kicsi vékony embernek ismertem meg a kezdetek kezdetén. Nagyon hasznos

Olasz lektor olasz roboton: Ezio Bernardelli

Fotó: Karnok Csaba

ember; zseniális kapcsolattartó. Az olasz kultúra szegedi intézménye – jellemezte röviden Ilia Mihály irodalomtörténész. Arnaldo Dante Marianacci, a fővárosi Olasz Kultúrintézet igazgatója csupán két éve ismeri, de az első pillanattól nagyon jó barátság alakult ki közöttük. Alapos kulturális és szakmai felkészültségét emelte ki, és hogy az olasz kormány hivatalos lektoraként, majd egyetemi megbízatásokkal nagy mértékben hozzájárult az olasz–magyar kulturális kapcsolatok elmélyítéséhez.

Fotófüggő és Szeged-mániás

És valóban. Mindezt Ezio Bernardellitől nem hallottuk. Találkozásunkra az olasz lektor olasz roboton érkezett, és elbűvölten, nagy szakértelemmel ecsetelte fotós kollé-

gáknak, hogy harminc fényképezőgépet gyűjtött össze, és most is fáj a foga egy újabb technikai csodára. Képességei tehát nem csak a térképekre összpontosulnak, ért a fotózáshoz, filmezéshez és a színházhoz. Ismerete már az országot, mielőtt jelezte volna szándékát, hogy idejönne dolgozni. A bolognai egyetemen 1972-ben szerzett diplomájához a magyar filmesztétáról, Balázs Béláról írta a szakdolgozatát. Aztán harminc éve itt ragadt Szegeden. Hiába kínáltak neki állást a budapesti olasz kultúrintézetben, a Kanári- és Tasmán-szigeteken. „Róma messzebb van Triesztől, mint Budapest” – indokolt mosolyogva. Szegedi a felesége, két lányuk van. Kéthavonta utazik, itthonról haza, Olaszországba.

DOMBAI TÜNDE

Varga Donát menedzserdiplomát szerez és tenoristává képzi magát

Énekelni tanul a Hegedűs a háztetőn hegedűse

Varga Donát nemcsak a zenekari árokban érzi jól magát, hanem szívesen lép színpadra is

DM/DV-fotó

Énekelni tanul és hamarosan megszerzi menedzserdiplomáját a Hegedűs a háztetőn hegedűse. Varga Donátot, a színházi zenekar szólamvezetőjét egyre gyakrabban láthatja a közönség a színpadon is – nemcsak egyes darabok muzsikusközreműködőjeként, hanem mint a paródiaként létrehozott Princek trió tagját is.

Egy általános iskolai hangszerbemutatón szeretett bele a hegedűbe a szegedi Varga Donát, aki rögtön követelni kezdte a szüleitől, hogy írassák be egy zeneiskolába. Nyolcévesen Gárdián Gáborné irányításával kezdett hegedülni, és igéretes tehetségként már nyolcadikos korában bekerült a konzervatóriumba, ahol érettségig S. Dobos Mártánál tanult.

–Tizenhét évesen kijutottam Svájcba, ahol Crans-ban egy magán hegedűakadémián az izraeli születésű, Párizsban végzett Habib Kayaleh professzor növendéke lettem. Szakmailag neki köszönhetek a legtöbbet. Ideális helyzetben voltam akkor: egy éven át csak a hegedűléssel foglalkozhattam rendkívül

intenzíven. Hazakerülve érettségi után a zeneművészeti főiskola egyetemi tagozatára jártam, de személyes okok miatt abbahagytam a tanulmányaimat. Később beiratkoztam az élelmiszeripari főiskola vállalkozó-menedzser szakára, ahol idén szerzek diplomát – meséli Varga Donát, akit 1999-ben hívtak – először csak kiegészítőnek – a Szegedi Nemzeti Színház zenekarába. Hamarosan a második hegedűsök szólamvezetője lett, egy éve pedig már az első hegedűsök szólamvezetője és az együttes váltó koncertmestere. Egyre többször láthatja a közönség is.

– Zenekari muzsikusként, aki az élete nagy részét az árokan tölti, érdekes kihívás színpadra lépni. Legelőször, a Csókos asszonyban egy részeg hegedűst kellett eljátszanom fél percben. Azután Bal József főrendező kérésére három kollégával szinte végig színpadon voltunk A Pör a számár árnyékáért című Dürrenmatt-darabban. Örülök, hogy sikerült jobban megismernem a prózai társulatot, mert összetartó, lelkes csapat, jó velük dolgozni. Az egyik Dömötör-gálára a Princess hegedűtrió paródiájaként

alakítottuk meg a Princek triót, ami olyan sikert aratott, hogy önálló műsor-számként is hívnak már bennünket – árulja el a 28 éves muzsikusként, akit mostanában a Hegedűs a háztetőnben láthat a közönség. Ő a hegedűs, aki Tevje érzéseinek, lelkének kivételéseként jelenik meg a produkcióban.

– Boldog vagyok, hogy ilyen lehetőséget kaptam. Bevallom, eleinte kicsit lámpaláz voltam, de ma már a rutin sokat segít. Gregor József nagyon kedves, közvetlen kolléga, igazi, nagy formátumú művészember, akivel megtiszteltetés együtt dolgozni. Az opera a kedvenc műfajom, olyannyira, hogy Andrejcsik Istvánnal egy évvel ezelőtt elkezdtem énekelni tanulni. Kacérkodom a gondolattal, hogy biztatására tenorista legyek. Ahhoz persze még jó néhány évnyi tanulásra lesz szükségem. A színházi zenekarral sokat dolgoztunk külföldön, ahol a népszerű Verdi-operákban sok nagy olasz énekesnek léptünk fel. Mindig lenyűgözött ennek a csodálatos műfajnak a különleges, semmihez sem hasonlítható hangulata.

H. ZS.